

Ricardo Carro-Muno

Geboren op 01-03-1944 te Cedeira (Spanje)

Overleden op 05-03-1989 te Op zee

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Op 5 maart 1989 zijn de eeuwige vrede ingegaan tengevolge van een scheepsramp, de vijf bemanningsleden van de Z.200 "Tijl Uilenspiegel", de haven van Zeebrugge uitgevaren op 22 februari 1989.

Wij gedenken en bidden voor :

Eddy VAN DER VEEN

geboren te Blankenberge op 2 februari 1966.

Echtgenoot van Caroline Vanwelden en vader van Dennis.

Ricardo CARRO-MUIÑO

geboren te Cedeira (Spanje) op 1 maart 1944.

Echtgenoot van Christiane Cailloux en vader van Ines.

Daniël NOENS

geboren te Antwerpen op 5 maart 1959.

Man van Petra Verhasselt en vader van Jaëlle, Véronique en Saskia.

Patrick van de WALLE

geboren te Brugge op 28 november 1967.

Zoon van Roger en Lydia Van Houtte.

Ronny DE VENT

geboren te Brugge op 13 oktober 1964.

Zoon van Richard en Simonne Six.

Z 200 "Tijl Uilenspiegel",

guitige naam en wekroep van reder en bemanning om onbevreesd en moedig het moeilijke werk en de gevaren van zee en zeevisserij vrunk in de ogen te zien.

Nog onlangs gemoderniseerd was elke vaart gedragen door de goede hoop op rijke vangst dank zij de inzet en werkkraft van zijn bemanning.

Er was geen storm, geen onweer of gevaar van zee of wind, en toch is het gebeurd.

Geruisloos en spoorloos zijn schip en bemanning verdwenen, alsof een kwade macht hun leven opeiste.

Of moeten wij een dieper waarheid durven in de ogen zien : "de mens is kleiner dan zijn stoutste dromen".

Zijn drang tot veroveren is onstuitbaar,

zijn verlangen om zichzelf te bevestigen groot, maar groter is zijn onmacht om als heerser van de schepping alles te voorzien en het leven veilig te stellen.

Vijf mensenlevens zijn gebleven,

kostbaar in het oog van God

en van de mensen die hen gaarne zagen.

Zoveel verwachtingen van geluk en vrede zijn niet ingelost.

Zoveel dromen om waardevolle vissers te zijn, om mensen van liefde te worden zijn in scherven geslagen.

Ouders treuren,

echtgenoten dragen levenslang de zware last van dit verlies

en kinderen kijken vragend en verlangend uit

wanneer de deur opengaat...

Moge de herinnering aan al het goede van hun leven

voor familie en vrienden een bemoediging betekenen :

hun visserstrots, hun vaderliefde,

levensdurf en vriendschap, hun inzet voor elkaar.

En moge dit woord een groet van verbondenheid blijven :

"Wanneer je verdrietig bent
blik dan opnieuw in je hart
en je zult zien dat je weent
om wat je vreugde schonk."

